

Öl Dedim Öncesizliğime

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Aralık 2016

Öl dedim öncesizliğime,
Teferruatını bilmediğim bir hutbeye sığındığım
Tek izlek tek suret,
Asılı rehavetin batağında
Peyda olan malum sona yüklü kefarettir.

Gölgemden nasiplendim ansızın,
Bukalemun imgelerde sağalttığım hezeyan ertesi
Kalburüstü yalnızlık yine eşleşen
Evrenin tek armağanı.

Bir matemdi madem,
Bir kelam bir rahle bir yürek;
İçini boşalttığım asırlarca yüklü nedametini
Görkemli vasıfsızlığı mücbir sebeplerle çoğalttığım,
Yüz görünümü bir istikamette darmadağın,
Kanayan suresinde bilinmez
Kandığım yalanlarına gülen şeytan ahkâmların.

İpliği pazarda nice beyhude tantana,
Cafcaflı hegemonyalara yüklediğim
Basireti bağlansa ne yazar, demek nasıl ki
Muteber bir tını yine dağılımlılığımın huzmesine sığıntı
Bir makamda yol vermişliği sergüzeşt bir sanrıda
Kaybolmalarımın esrarı sadece
Yüz görünümü bir milatta saklı:
Miadı dolmuş mutluluğun kayıp kaydı
Evrende damıtılmış bir zerre de olsa
Varlığın hezimetinde kayıp bir yargı.

Kurtuluş bildiğim miladımın arka yakası:
Yankısızlığımın sessizliğinde eğilip büküldüğün sanrılarına
Gizem yüklediğim ve hatmettiğim ıstırapı taşıırken
Sol yanımda
Biraz da demediklerine kefilim,

Dediklerim kanarken içimde
Kanmak istediğim bir yalansın
Yine de tedbiri elden bırakmadığım...

Öleceğimi mimledi serçeler,
Camımda kırgın gagaları,
Kırık bir buse kondurdum
Ölmezden önce son serçe.
Damıttım da isini kirini yüreğin
Ve kahpe bir gölgeye vuruldum gecenin bir vakti:
Görmediğim bir mevsime
Ekmeyi düşündüğüm umutlarım.

Ola ki gelir çalarsın
Kayıp ruhumun kapısını
Bil ki tanımam senden önce kimseyi
Ve darp ettiğim bir şiiri de adarım
İhanet olsa da vebali
Yazmaktan geri duramadığım
Hangi hikâye ise
İçinde kaybetmediğim çocuk yanım.

Ay yüzlü üşümelerimi de unuttum,
Kerelerce aldanan miadı dolmuş ne varsa,
Her izleği sen bildim,
Her acıyı yâd ettim günbegün
Umuttun oysa nasıl derin,
Uykulara sızan kâbusların kefarecini
Boş yere mi ödedim,
Bilinmezliğin muhafız alayı,
Düşüncelerin zikrinde yığılı
Onca alayını
Görmezden gelmek miydi
Yüreğin fiili:
Hem de bir terennüme bağdaş kurduğum
Gök kubbede yine ve sadece
O'nun nezdinde.

Bir boyuttum boyutsuzluğun

Çalarken şarkısını.
Bir buluttum az sonra dağılacak
Ve sandım ki dağılacak o muteber yanılığında
Uyumuştum gecenin kör vakti.

İflah olmazdım artık,
İnkâr edemediğim ne ise
Ne yalandı ne de göreceli bir kehanet:
İfşa ettiğim tek meblağdı oysa
Mabedime yağın sonsuz rahmet.